

337
In festo beati Hieronimi est euangeliū. Nemo accedit ꝛ.
Luce. xj. Circa qđ possunt disputari sequentes q̄stiones. Primo. Utz lucer-
na in cēsa Hieronimi. doctrina meruerit sup cancelabrum ecclie poni. Se-
cundo. Utz Hieronimus fuerit cardinalis.

Ad primam questionē. Utz lucerna accensa hie-
ronimi. doctrina meruerit sup cancelabrum ecclie poni. Et videt
qđ non. qz ei⁹ doctrina in aliq̄bus non fuit bona nec tenet. ergo ꝛ.
assumptum patet in materia bigamie. de qua in. c. Atarins. di. xxvj. Item
in materia legalium. de qđ ad Gal. ij. et Luce. v. In oppositū est euangelium
p̄ns. vbi dicit qđ nemo accendit lucernam ꝛ. In hoc dicendū qđ doctrina be-
ati Hieronimi p̄ merito ē sup cancelabrum posita. id ē. accepta laudata et per
eccliam vniuersalem approbata. in. c. Si a romana ecclia. di. xxvj. Inius
aut̄ approbatio causa fuit multiplex. Primo. qz ei⁹ doctrina fuit sana et pul-
cra. Cū Hieronimus interpretatur visio pulchritudinis. Et ei⁹ doctrinam cō-
tinet nisi pulch. et ab oī macula falsitatis errorū alienum. Unde Aug⁹ de eo
ait. Hieronimus p̄ biter greco. latino. et hebreo eloquio erudit⁹ in locis san-
ctis at in litteris sanctis vsqz ad decrepita viritatem. cui⁹ nobilitas eloq̄i
ab oriente in occidentē instar solis lampas resplenduit. Item secundo. qz in cē-
sa fuit ardoze caritatis ad vtilitatem ecclie. Cū prosper in suis chroni-
cis de eo sic ait. Hieronimus p̄ biter in bethleē toto iam mūdo clarus habita-
bat et p̄reio ingenio et studio vniuersę ecclie ficiens. Tertio qz ei⁹ interpretatō
melior ē habita. Cū Hieronimus triū linguarū erudit⁹ exp-
tus. cuius interpretatio ceteris antecedit. qm̄ et verborū tenacior est. et p̄spicua
te scientie clarior. atqz vtpote a christiano interpretatore verior. Quarto.
qz eius doctrina est plena omni religione et sanctitate. Cū Severus ita dic.
hieronimus p̄re fici meritū dotemqz virtutū. n̄ solū latinis atqz grecis. sed
etiā in hebreis l̄ris instruct⁹ ē. vt se ei in omni scia nemo audeat comparē.
Quinto. qz erat armatura fortis p̄ hereticos. Cū Severus de eo dicit. hie-
ronimus erat iugis aduersus malos pugna p̄petuumqz certamē. oderant eus
heretici qz eos impugnare n̄ desinit. Ad rōes in oppositū respondeat. negan-
do consequentiā. Et rō est. qz varietas opiniois in doctoribus in his que ad fi-
dem n̄ p̄tinent non obuiat qm̄ eius doctrina in his que fici et morum sunt sup
ecclie cancelabrum ponatur.

Ad secundam questionē. sic p̄ceditur et videtur qđ be-
atus hieronimus n̄ fuerit cardinalis. Quia dicit huguicio et multi alij qđ hie-
ronimus n̄ fuerit cardinalis. In oppositū arguit ex multis. Primo ex hi-
storia sua qđ canat p̄ vniuersam eccliam. et acceptat et recipit ab oibus ecclia-
is in qđ sic habet. Cū annoz eēt. xxxij. romane ecclie cardinalis p̄ biter or-
dinat⁹ ē. n̄ est aut̄ dubiū qđ historia. ita p̄ferenda sit auctoritate dicti huguicio
om̄s. Secdo idē arguit ex chroniis. vbi legit ordinat⁹ i cardinalē a Liberio
papa sub titulo sancte Anastasie. Itē Johs an. in hieronimiana in. ij. pte. c.
ij. Tertio colligit ex picturis. cōmunit̄ ei p̄ omnem xpianā regionē exp̄m̄git